

N. D. KIKNADZELLE

Hyvä toveril!

Te kiistätte huomautukseni, että *tämäkin* imperialistinen sota *voi* muuttua kansalliseksi.

Teidän perustelunne? „meidän täytyisi ryhtyä puolustamaan imperialistista isänmaata”...

Onko se johdonmukaista? Jos isänmaa jää „*imperialistiseksi*”, niin kuinkas sota voi muuttua kansalliseksi??

Radek on mielestäni vetänyt teorian kannalta katsoen väärin esille puheet „mahdollisuuksista”. Samoin on tehty Internationalen teesien 5. pykälässä.

Marxilaisuus pohjautuu tosiasioihin eikä mahdollisuuksiin.

Marxilaisen on otettava politiikkansa lähtökohdaksi *ainoastaan* tarkalleen ja kiistattomasti todistettuja *tosiasioita*.

Niin tehdäänkin meidän (puolueen) päätöslauselmasamme ²³⁷.

Kun sen *tilalle* pistetään „mahdottomuus”, minä vastaan: se on väärin, epämarxilaista, kaavamaista. Kaikenlaiset muutokset ovat *mahdollisia*.

Ja minä esitän historiallisen tosiasian (vv. 1792—1815 sodat). Otan tällaisen esimerkin valaistakseni sitä, että se on mahdollista myös tänään (*taaksepäin* kehityttäessä).

Minun mielestäni *Te* sekoitate mahdollisen (mistä keskustelua *en* aloittanut minä!!) ja todellisen ajattellessanne, että mahdollisuuden tunnustaminen oikeuttaa muuttamaan taktiikkaa. Se on epäloogillisuuden huippu.

Minä tunnustan olevan mahdollista, että sosialidemokraatti voi muuttua porvariksi *ja päinvastoin*.

Se on kiistaton totuus. Seuraako siitä, että minä alan nyt pitää *kyseistä* porvaria, Plehanovia, sosialidemo-

kraattina? Ei, ei seuraa. Entä mahdollisuuden kannalta katsoen? Odottakaamme mahdollisuuden muuttumista todellisuudeksi.

Ja siinä kaikki. Juuri „metodologiassa” (josta Te kirjoitatte) on tehtävä ero mahdollisen ja todellisen välillä.

Kaikenlaiset muutokset ovat mahdollisia, tyhmänkin muuttuminen viisaaksi, mutta *todellisuudessa* tuollaista muuttumista tapahtuu harvoin. Ja yksinomaan tuollaisen muutoksen „mahdollisuuden” vuoksi en lakkaa pitämästä tyhmää tyhmyrinä.

Kummasteluanne „kahtalaisesta” kasvatuksesta en käsitä. Minähän esitin *konkreettisen* esimerkin (Norjan) sekä „*Prosvestshenijessa*”²³⁸ että Kijevskiä vastaan suunnatussa artikkelissa²³⁹.

Te *ette* vastaa siihen!! Te otatte kerrassaan epäselvän, Puolaa koskevan esimerkin.

Se ei ole „kahtalaista” kasvatusta, vaan yhteisen nimitäjän *hakemista* erilaisille asioille, sitä, että *saman* Moskovan edustalle marssitetaan sekä Nizhni Novgorodista että Smolenskista.

Ruotsalainen sosialidemokraatti, joka ei kannata Norjan eroamisen *vapautta*, on heittiö. Sitä Te *ette* kiistä. Norjalainen voi olla eroamisen *puolesta* tai *vastaan*. Onko sellaisessa kysymyksessä kaikkien maiden sosialidemokraattien oltava ehdottoman yksimielisiä? Ei. Se olisi kaava, naurettava kaava, naurettava vaatimus.

Puolan sosialidemokraatteja (kirjoitin sen „*Prosvestshenijessa*”) emme ole koskaan syyttäneet siitä, että *he* vastustavat Puolan riippumattomuutta.

Yksinkertaisen, selvän ja teorian kannalta kiistattoman argumentoinnin asemesta: nyt ei saa kannattaa *sellaista* demokraattista vaatimusta (riippumaton Puola), joka *käytännössä* alistaa meidät *täydellisesti* yhden imperialistisen vallan tai liittoutuman alaiseksi

(se on kiistatonta, se riittää; se on välttämätöntä ja riittävää)

— sen asemesta he menevät puheissaan kerrassaan järjettömyyksiin: „toteuttamatonta”.

Me pilkkasimme sitä vuonna 1903 ja huhtikuussa 1916.

Hyvänahkaiset puolalaiset sosialidemokraatit olivat juuri saamaisillaan todistetuksi, että uutta puolalaista valtiota

ei voida muodostaa, kun... kun pahuksen imperialisti Hindenburg tuli häiritsemään: otti ja muodosti ²⁴⁰.

Miten naurettavaan doktrinäärisyyteen päädytäänkään, kun halutaan (krakowilaisesta näkövinkkelistä ²⁴¹) syventää (tai tyhmentää?) „talouskäsitteitä”!!

P. S. D:t * ovat menneet kirjoituksissaan jopa „Staatenbaun” **!! kieltämiseen. Eikö koko demokratia ole sitten Staatenbauta? Entä *eikö* Gorterin vaatima Hollannin Intian riippumattomuus ole Staatenbauta?

Me kannatamme Hollannin Intian eroamisen vapautta. Entä onko Hollannin Intian sosialidemokraatti *velvollinen* kannattamaan eroamista? Siinä Teille vielä esimerkki näennäisesti „kahtalaisesta” kasvatuksesta!!

Sota on politiikan jatkoa. Te sanotte, että Belgia on siirtomaavaltio. Emmekö me sitten voi määritellä, *mitä* politiikkaa *tämä* sota jatkaa, Belgian orjanomistuspolitiikka vai Belgian vapautuspolitiikka??

Arvelen, että voimme.

Ja jos joku hairahtuu, niin kysymys on *tosiasiasta*.

Kansallisia sotia ei voida „kieltää” (kuten haluaa Radek) pelosta, että päättömät ihmiset tai veijarit saattavat *jälleen* uskotella imperialistisen sodan olevan kansallista!! Sellainen on naurettavaa, mutta Radekilla se on niin.

Me emme ole *kansallista* kapinaa vastaan, vaan sen *puolesta*. Se on selvä. Ja pitemmälle ei saa mennä: tulemme käsittelemään konkreettisesti jokaisen tapauksen emmekä ehkä katsokaan Amerikan etelävaltioiden v. 1863 kapinaa „kansalliseksi kapinaksi”...

Grünbergin arkistosta otettu Engelsin kirjoitus ²⁴² minulla oli, lähetin sen Grigorille. Kun saan sen häneltä, *lähetän Teille*.

Puristan lujasti kättänne. Teidän *Lenin*

N. K. pyytää hartaasti välittämään myös hänen terveisensä.

Kirjoitettu marraskuussa 1916

Lähetetty Zürichistä Geneveen

Julkaistu ensi kerran v. 1925

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* — Puolan sosialidemokraatit. *Toim.*

** — „valtion rakentaminen”. *Toim.*